

fig nu i en forøget og meget kraftigere Skikkelse end tilforn, og det, fordi efterhaanden et Genheds-Baad omslutter det danske Monarchie saa fast, at alle Bestræbelser for at oprette Underafdelinger deri ville vise sig magtesløse. Det er denne Tillid til det danske Monarchies egen Styrke og Sammenholds-kraft efter de Farer, som det i de forløbne Aar har gennemgaaet, som gjør, at det er Regjeringen temmelig ligegyldigt, enten man affatter denne Paragraph paa den ene eller anden Maade; men, naar der er Spørgsmaal om, hvilken Affattelsesmaade der i og for sig er den correcteste, hvilken der svarer ikke blot meest til de øvrige Paragraphers Affattelsesmaade, men ogsaa svarer til Forholdene, som de nu ere, og som de ikke kunne bortraifoneres, saa er det den Affattelse, som vil fremkomme, naar man vedtager de ærede Hovedforslagsstilleres Endringsforslag, der er opført paa Blad Nr. 17 under Nr. 1. Dette Forslag nævner Tingen ved sit rette Navn, det gaaer lige til Sagen og siger, at Kongerigets Andeel af den for hele Monarchiet bestemte Civilliste, 800,000 Rbd., er 480,000 Rbd., og dette er udtalt saaledes, at der ikke er nogen Tvivl tilbage enten i den ene eller i den anden Retning. Naar man nu søger i Modsetning dertil, at vise, hvorledes dette Endringsforslag endog ogsaa gaaer videre i Henseende til Benævnelse af Sagen ved sit rette Navn, end Regjeringen oprindeligt har foreslaaet, ja, saa kan jeg ikke sige Andet dertil, end at det skulde de ærede Herrer have betænkt, som ikke vare fornoiede med at følge den jævne Udvei, som Regjeringen havde aabnet dem, de Herrer skulde have ladet være at søge at ændre ved Regjeringens Forslag, thi Regjeringens Forslag gik ud fra, at man meget vel vidste, at der var Mange, for hvem det var en Hovedansødssteen at skulle udtrykkelig undlade at optage Kundgjørelsen af 30te Mai 1849, idet dog Alle vare enige i, at Summen skulde blive den samme, — og man vilde ogsaa vanskeligt kunde beregne den anderledes, end den er besregnet. — Det var denne Anledning, som har

foranlediget Regjeringen til at redigere den paagældende § 14 saaledes, som den i de fremsatte Finantsforslag gjentagende vil findes opført, nemlig, at man simpeltvæk sagde: til Civillisten opføres Kongerigets Andeel med 480,000 Rbd., og overlod det saa til Enhver især at tænke sig denne Andeel som $\frac{3}{5}$ af hele Monarchiets 800,000 Rbd., eller som Kongeriget Danmarks særlige Andeel af den Deel, der ifølge Kundgjørelsen af 30te Mai 1849 faldt paa Danmark og Slesvig i Forening. Denne Udvei til at komme ud over Banskellighederne og til at spare lange Discussioner har imidlertid ikke i sin Tid fundet Bisfald, og den sandt navnlig ikke Bisfald i det Thing, hvor Regjeringen var mindre stærkt underkøttet i Spørgsmaal af denne Art. Men nu har Sagen stillet sig noget anderledes; ikke blot have de gjentagne Oplysninger medført, at Regjeringen i saadanne politiske Spørgsmaal som det nærværende tør glæde sig ved en stor, en altid vorende Majoritet, men Forholdene have ogsaa forandret sig. Vi ere virkelig i vor hele Udvikling, i vor Opfattelse af det danske Monarchies Stilling til den danske Grundlov, og til de ældre Opfattelser af Bestyrelsen „Danmarks Rige“ o. s. v., kommet et Skridt videre; vi have efterhaanden maattet erkjende Nødvendigheden — selv fra de Sider, hvor man fra først af havde en heel Deel Bestænkelse derved — den uafviselige Nødvendighed af Arveeenheden og Soldeenheden. Det er ganske naturligt, at man i sidste Dieblif, naar man skal behandle Finantsloven og altsaa er istand til gennem Finantsloven at give en yderligere Erkjendelse af denne Sandhed, at man da lader en saadan Erkjendelse gaae over i Finantsloven. Jeg seer i disse Herrers Endringsforslag, som findes paa Bladet 17 under Nr. 1, Slutningen af de mange Kampe, vi have gennemgaaet i denne Henseende. De Herrer ønske nu i Finantsloven selv at give et bestemt Præg af, at det danske Monarchie erkjendes ligesom som bestaaende, som gyldigt ogsaa i Henseende til denne Paragraphs Udsald.